

۱- سوی سوال: یک (۱)

استفاده از:

مجاز است.

پیامبر اعظم (ص): آنکه در جست و جوی دانش بیرون رود، در راه خداست تا آنگاه که باز گردد.

عین الأصحّ والأدقّ في الترجمة والعربيّ و المفهوم :

۱. فلماً جَنَّ عليه اللَّيلَ بَعَثَ إِلَيْهِ مَنْ أَتَاهُ بِهِ.

الف. وقتی شب فرا رسید کسی را فرستاد تا او را به نزدش بیاورد.

ب. وقتی شب دیوانه شد کسی را فرستاد تا او را احضار کند.

ج. وقتی تاریکی شب فرا رسید، نزد او رفت تا او را بیاورد.

د. هنگامی که شب به پایان رسید، کسی را احضار کرد و نزد او فرستاد.

۲- لم يأْلِ جهاداً:

الف. هیچ کوششی نکرد.

ب. نتوانست کوشش کند.

ج. نتوانست کوشش خود را کامل کند.

د. از هیچ کوششی فرو گذار نکرد.

۳- نَاهَمُ عنِ إِنْفَاذِ رَسُولٍ إِلَيْهِ يَعْزِيهِ بُولَهُ.

الف. آنان را نگذاشت که در سوگ فرزندش پیام تسلیت بفرستند.

ب. آنان را فرستادن رسولی که او را در سوگ فرزندش تسلیت بگوید، نمی کرد.

ج. آنان را از اجرای فرمان رسول در تعزیه فرزندش نمی کرد.

د. آنان را از ارسال پیکی که حامل پیام تسلیت فرزندش باشد، نمی کرد.

۴- إِنْ خَطَبُوا وَ إِنْ أَرَاذُوا قَطَعُوا:

الف. اگر دوست داشتند خطبه بخوانند و اگر خواستند، قطع کنند.

ب. اگر دوست داشتند، خواستگاری کنند و اگر خواستند دست بکشند.

ج. اگر دوست می داشتند خطبه می خوانندند، اگر می خواستند قطع می کردنند.

د. اگر می خواستند خطبه می خوانندند، و اگر غی خواستند قطع می کردنند.

۵- الْمَذَلَّةُ وَ الْإِنْقِيادُ كَاسِرَانِ لِسُورَةِ الْعَصَبَيَّةِ:

الف. خواری و ذلت، باعث شدت عصیت در اسراء می گردد.

ب. خواری و انقیاد جوش و خروش عصیت را در هم می شکند.

ج. خواری و تسلیم شدن چون اسیرانی در بند عصیت اند.

د. شدت عصیت با خواری و مذلت کاهش نمی یابد.

۱۳۹۷ - ۱۴۲۹ - ۰۲ - ۲۴

مجاز است.

استفاده از:

۱۴۲۹-۰۲-۲۴

۶. لقد زَيَّتَ الْخِلَافَةَ وَ مَا زَيَّتَكَ:

الف. تا وقتی که تو زیور خلافت باشی، آن نیز تو را زیست می‌دهد.

ب. براسی که تو خلافت را آراسی و آن تو را نیاراست.

ج. به یقین تو خلافت را زیست داده بودی و خلافت تو را.

د. همانا زیست تو به خلافت است و آراسی خلافت به تو.

۷. وَاللَّهُ مَا يِيْ مِنْ حَرْفٍ وَ لَا مِنْ الْحَقِّ بَذِي جَنَفِ:

الف. به خدا سوگند یاد می‌کنم که نه خرافه پرستم نه گزافه گو.

ب. به خدا سوگند نه بی خردم و نه از حق نآگاه.

ج. و خداوند می‌داند که من از خرد بهره مندم و از حق دفاع می‌کنم.

د. به خدا سوگند نه بی بهره از خردم و نه از حق فاصله گرفته‌ام.

۸. إِذَا بِهِ فَارِسٌ شَاكِنٌ فِي السَّلَاحِ:

الف. وقتی که هزار سوار آمدنند از سنگینی سلاح شکایت می‌کردند.

ب. ناگهان [دیدند که] او با هزار سوار سرپا مسلح آمد.

ج. وقتی که او با هزار جنگجو آمد، همه سواران مسلح بودند.

د. ناگهان او را با هزاران سوار بی سلاح دیدند.

۹. لَا تَلَقَّتَ إِلَيْيِ مُخَارِيقَهُ وَ خَدَائِعَهُ دَعَنِي أَسْتَخْرَجُ مِنْهُ مَالًا عَظِيمًا:

الف. به حیله گریها و فریبکاری‌هایش توجه نکن، بگذار من از او مال زیادی بیرون می‌آورم.

ب. به فریبکاری‌ها و حیله گری‌های او توجه نکن، بگذار من با مال زیادی نزد او بروم.

ج. به فریبکاری‌ها و حیله گری‌های او توجه نکن، نگذار مال زیادی را استخراج کند.

د. او به فریبکاری و حیله گری خود توجهی ندارد، بگذار من با مال زیادی نزد او بروم.

۱۰. لَسْتُ إِذَا مَا أَبْهَطْتُنِي غَمَرَهُ مَنْ يَقُولُ بَلَغَ السَّيْلَ الْرُّبِّيِّ

الف. من از آنان نیستم که وقتی به گردای گرفتار آیند، بگویند: کارد به استخوان رسیده است.

ب. من از آنها نیستم که وقتی حادثه‌ای بباید، بگویم: کار از کار گذشت.

ج. «کار از کار گذشت»، گفتار کسانی است که به حادثه‌ای گرفتار می‌آیند.

د. اگر مصیبی فرا رسد، از کسانی نیستم که بگویم: آب از سر گذشته است.

۱۱. أَصْبَحَتِ الْلُّغَةُ الْغُرْبِيَّةُ لَا تَكَادُ تَكُونُ اللُّغَةَ الْوَحِيدَةَ الْمُسْتَعْمَلَةَ فِي الْأَنْدَلُسِ!

الف. تنها زبانی که در اندلس رایج بوده است زبان عربی نمی‌باشد!

ب. زبان عربی تنها زبانی است که دیگر در اندلس رواج ندارد!

ج. در اندلس زبان عربی دیگر به عنوان یک زبان رواج ندارد!

د. زبان عربی دیگر تنها زبان رایج در اندلس نیست!

۱۳۷ سوی سوال: یک(۱)

استفاده از:

مجاز است.

۱۲. دسَّ له کسری رهطاً من العظاماء لیساً له التغییب فی أمره :

الف. خسرو گروهی از بزرگان را احضار غود و بر آنان در امورشان سختگیری کرد.

ب. خسرو در کار گروهی از بزرگان دسیسه کرد و در کار آنان سختگیری غود.

ج. کسری گروهی از بزرگان را مخفیانه به نزد او فرستاد تا از او درخواست کنند در کار وی سخت نگیرد.

د. کسری گروهی از قبایل بزرگ را مخفیانه احضار غود و در مورد غیبت آنان در امور مهم سؤال کرد.

۱۳. سعَّاً و طاعَةً لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، تَحْنَ خَارِجُونَ عَنْدَ الْيُسْرَ وَ الْعُسْرَ وَ الشَّدَّةَ وَ الرَّخَاءَ :

الف. اطاعت باد امیرالمؤمنین را، ما در هنگام گشایش و سختی و تنگدستی و فراخی خروج می‌کنیم.

ب. با کمال میل یا امیرالمؤمنین، ما خارجی هستیم سخت بگیری یا آسان، شدت عمل نشان بدھی یا نه.

ج. چشم یا امیرالمؤمنین، ما آسانی و سختی و شدت و ضعف را از خود دور می‌کنیم.

د. گوش و چشم امیرالمؤمنین بودند، آسانی و سختی و شدت و ضعف را از خود دور کردند.

۱۴. أَفْلَا تَائِبٌ مِّنْ خَطَّيْتِهِ قَبْلَ مِنْتَهِهِ.

الف. آیا کسی نیست پیش از آنکه مرگش فرا برسد، از خطای خود توبه کند.

ب. آیا کسی هست که پیش از اشتباهش به تو روی آورد.

ج. آیا کسی نیست که از اشتباهش دست بکشد و توبه کند.

د. آیا کسی هست که پیش از مرگ از آرزویش دست بکشد.

۱۵. وَقَعَ الْحَادِثُ الْمُؤْلَمُ لَخْمَسٌ خَلُونَ مِنْ رَجَبٍ :

الف. پنج روز مانده به ماه ربیع، آن حادثه مولم رخ داد.

ب. پنج روز از ماه ربیع گذشته، آن حادثه در دنای اتفاق افتاد.

ج. حادثه مولمه پنج روز پس از ماه ربیع رخ داد.

د. حادثه در دنای که رخ داد، پنج روز از ماه ربیع باقی مانده بود.

۱۶. قاتَلَهُ اللَّهُ مَا أَشَدَّ بَهْتَانَهُ!

الف. خدا او را می‌کشد، ولی بهتانش شدید نیست!

ب. خدا او را بکشد، چه بهتان سختی زده است!

ج. خدا او را خواهد کشت، بهتانش خیلی شدید بود!

د. بهتان او خیلی شدید است، خدا او را بکشد!

۱۷. إِنَّمَا وَرَقَتِ عَيْنَاهُ :

الف. با دو چشم مراقب او بود.

ب. چشمها یا آنها را آب فرا گرفت.

ج. چشمانش به یک سو نظر کرد.

د. چشمان او پر از اشک شد.

۱۳۹ بروز ترین سایت نمونه سوالات پیام نور کارشناسی و کارشناسی ارشد همیار دانشجو

مجاز است.

استفاده از:

۱۳۹ بروز ترین سایت نمونه سوالات پیام نور کارشناسی و کارشناسی ارشد همیار دانشجو

۱۸. نشأت النهضة هذه في المغرب الإسلامي باتصاله بالثقافة الشرقية :

- الف. نُهضت در این قسمت از مغرب اسلامی بدین سبب پدید آمد که با فرهنگ مشرق زمین ارتباط داشت.
ب. این جنبش در غرب سرزمین های اسلامی به علت ارتباطش با شرق جهان اسلام نشأت گرفت.
ج. در غرب دنیای اسلام این جنبش به سبب ارتباطش با شرق جهان اسلام نشأت گرفت.
د. این نُهضت در مغرب جهان اسلام بخاطر ارتباط آن با فرهنگ شرقی، بوجود آمد.

۱۹. انطلق الي الجسر فوقف عليه و حال بيته و بين الأعداء :

- الف. بسوی پل روانه شد و بر آن ایستاد و بین پل و دشمنان حایل شد.
ب. به طرف شخص جسور رفت و در جلو او ایستاد و مانع رسیدن دشمنان شد.
ج. پل را جدا کرد و بر آن ایستاد تا حایل بین آن و دشمنان شود.
د. پل را آزاد کرد و ایستاد تا دشمنان بتوانند از آن عبور کنند.

۲۰. رقی إلي ظهر القصر بأمر من ابن زياد و استقر هناك :

- الف. ابن زياد دستور داد تا او را به صورت آشکار در قصر در جلو دیدگان مردم مستقر کنند.
ب. ابن زياد دستور داد وقت ظهر او را به قصر بیاورند و در آنجا نگه دارند.
ج. برخورد ابن زياد با او از روی رقت بود و دستور داد تا ظهر در قصر باشد.
د. به امر ابن زياد به بالای قصر رفت و در آنجا مستقر شد.

عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّشْكِيلِ :

۲۱. من أَجْهَدْ نَفْسَهُ لِدُنْيَا هُوَ ضَرِّ بَآخِرَتِهِ وَ مَنْ اجْتَهَدَ لِآخِرَتِهِ كَفَاهُ اللَّهُ مَا هُمْ بِهِ مُهْمَّةٌ .

- الف. مِنْ ، أَجْهَدَ ، نَفْسِهِ ، ضَرُّ .
ب. تَعْسِهَ ، ضَرُّ ، اجْتَهَدَ ، هَمَّهَ .
ج. مَنْ ، مِنْ ، ضَرُّ ، لَآخِرَتِهِ .

۲۲. إِمْضَ إِلَيْهِمْ وَ عَرَفْهُمْ أَنَّهُ لَيْسَ عِنْدِي إِلَّا السِيفُ .

- الف. إِمْضَ ، عَرَفْهُمْ ، السِيفُ .
ج. لِيَسَ ، السِيفُ ، أَنَّهُ .

۲۳. أَرَادَ أَنْ يَضْرِبَ الْمَلْعُونَ عَبْدَ الرَّحْمَنَ بْنَ مُلْجَمَ الضَّرْبَةَ الْقَاضِيَّةَ !

- الف. الْمَلْعُونُ ، عَبْدٌ ، بْنٌ ، مُلْجَمٌ ، الْقَاضِيَّةَ .
ب. أَنْ ، يَضْرِبَ ، عَبْدٌ ، الرَّحْمَنٌ ، مُلْجَمٌ .
ج. أَرَادَ ، أَنْ ، يَضْرِبَ ، الْمَلْعُونَ ، الرَّحْمَنِ .
د. يَضْرِبَ ، الْمَلْعُونُ ، عَبْدٌ ، بْنُ ، الْضَّرْبَةَ .

مجاز است.

استفاده از:

۱) سوی سوال:

۲۴. كان ركناً للدولة المذكورة أو وسط الإخوة الثلاثة :

- ب. الدّولة ، المَذْكُورُ ، الإِخْوَةُ ، التَّلَاثَةُ.
د. رُكْنٌ ، المَذْكُورُ ، أَوْسَطٌ ، التَّلَاثَةُ.

الف. الدّولة ، المَذْكُورُ ، الإِخْوَةُ ، التَّلَاثَةُ.

ج. رُكْنٌ ، الدّولة ، المَذْكُورُ ، الإِخْوَةُ.

۲۵. إنما أمرت أن لا أفارقك أو أقدم بك عليه:

- ب. أَمْرَأًا ، أَفَارِقَكَ ، أَقْدِيمَ.
د. أَمْرَتُ ، أَفَارِقَكَ ، أَقْدِيمَ.

الف. أَمْرَتْ ، أَفَارِقُكَ ، أَقْدَمَ.

ج. أَمْرَتُ ، أَفَارِقَكَ ، أَقْدِيمَ.

عين الصحيح في إعراب الكلمات التي أشير إليها بخطٍ :

۲۶. إنِّي كُنْتُ لِمَا فَعَلَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ كَارِهًا.

الف. خبر فعل ناقص

ج. تميز

۲۷. لَيْتَ الْمَوْتُ أَعْدَمَنِي الْحَيَاةَ.

الف. اسم ليت المؤخر و مرفوع

ج. خبر ليت و مرفوع

۲۸. انَّ الْإِسْلَامَ هُوَ الدِّينُ الْوَحِيدُ الَّذِي حَفِظَ لِلْمَرْأَةِ مَكَانَتَهَا.

الف. خبر للدين و مرفوع تقديرًا

ج. صفة و مرفوع بالتبعية من الدين

۲۹. كانت أَرْضَ الْبَحْرَيْنِ من مملكة الفرس:

الف. اسم « كان » و مرفوع

ج. فاعل و مرفوع بالضمة

۳۰. هذا الرِّبَعُ المسكنون قسمة العلماء إلى سبعة أقاليم:

الف. خبر و مرفوع بالضمة

ج. عطف بيان و منصوب بالتبعية